

8
960

№ 20

თბილისი ოქტომბერი

1960

ნახე

განმცემის XXXVIII წელი, ფასი 2 ზან.

თბილისი
განმცემის
ბიუროსთვის

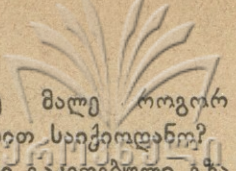
МИРУ-МИР!

გაყვარებულ
თბილისელების

43-ე წლისთვის!

СЛАВА
КПСС!

გიორგი სკკს!

აკაკი დალაქთან შევიდა თმის გასაკრეჭად. დალაქი ერთს მელოტს თავს დასტრიალებდა. მელოტს დალაქმა ორი აბაზი გამოართვა. აკაკიმ ქული დაიხურა და გარედ გამოსვლა დააპირა.

— სად მიბრძანდებით, ბატონო?

— თუ იმას ორი აბაზი გადაახდევინე, მე მთელი საცხოვრებელი უნდა მოგცე ჩემის თმის გაკრეჭაშიო, — უბასუხა დიდთმიანმა პოეტმა.

ერთი ვინმე სადილად კარგ გუნებაზე იყო, სულ „მიმინო მყავდა“ — ს მღეროდა. იმდენი იმღერა ეს „მყავდა“ — მიყვარდა, რომ ყველას თავი მოაბეზრა და განსაკუთრებით — აკაკის.

— არ გეტყობა, რომ მიმინო გყოლოდეს, მაშინ მაგდენი მწყერი აღარ გეყოლებოდაო, — შენიშნა მომღერალს აკაკიმ.

ერთხელ ერთი უხეირო ქართველი არტისტი ეუბნებოდა აკაკის; — ვერ წარმოიდგენ, აკაკი, რა რიგ მიყვარს სცენა! როცა მე არა ვთამაშობ და სცენას ვუყურებ, სულ ჟრუანტელი მივლისო!

— წარმოიდგინე, რომ მეც მაგ მდგომარეობაში ვარო. — უბასუხა აკაკიმ.

— შენ რათაო?.. — ჰკითხა გაკვირვებულმა არტისტმა.

— შიშისაგანო!.. მიუგო აკაკიმ.

— რისა გეშინიან?

— იმისა, ჩემო კარგო, რომ სცენაზე კარი არ გაიღოს და შენ არ შემოხვიდეო!.. — უბასუხა აკაკიმ.

ერთმა ახალგაზრდა ქართველმა ინჟინერმა ხუმრობით ჰკითხა ნაავადმყოფარ აკაკის:

— ასე მალე როგორ დაბრუნდით საიქიოდანო?

— შენი გაკეთებული გზა რომ ყოფილიყო, დღესაც იქ ვიქნებოდითო, — მოუჭრა სიტყვა აკაკიმ.

ერთი ახალგაზრდა ქალი, რომელიც ძალიან მოსწონდა აკაკის, გათხოვდა და გადაჰყვა სიმდიდრეს. ერთხელ მას აკაკი შეხვდა და, ვითომ ვეღარ იცნო, თავი არ დაუჭრა. ქალმა მოაგონა თავი.

— უკაცრავად, თუ ვეღარ გიცანი-თო, — უთხრა პოეტმა, — ადრე თავში გქონდათ ოქრო და ახლა კი გარეთ გამოგსვლიათო!..

ქალს თმებში ოქროს სავარცხელი ერჭო.

ერთმა მელოტმა თქვა:

— ერთ ლამაზ ქალს წიგნი მივწერე, ისე შეგინახავ, როგორც ჩემს თავს-მეთქი, მაგრამ, წარმოიდგინეთ, უარი შემომითვალა.

— სწორედ მაგით დაგიფრთხიან: აბა რა სასიამოვნოა, მუდამ შიშვლად და ცარიელად ყოფნაო, — იოხუნჯა აკაკიმ.

ერთი დიდცხვირა და გრძელსახიანი კაცი არწმუნებდა აკაკის: „ბევრს ცუდს ამბობენ ჩემზე ხალხში, მაგრამ სტყუიან და ნუ დაუჯერებთო!

— მეც ვხედავ, რომ სტყუიანო, — მიუგო მან, — მთელი ქვეყანა, ერი და ბერი, სულ იმას იძახის შენზე, უცხვირპიროაო და შენ კი ორივე, რომ უნდა, იმაზე მეტიცა გაქვსო.

ერთი ახალგაზრდა ქართველი კობტაობით სათვალეს ატარებდა და ხანდახან შუბლზე იდებდა ხოლმე.

— ბატონო აკაკი, რა მიზეზია, რომ ის ყმაწვილი შუბლზე იდებს ხოლმე სათვალეს და არა თვალზეო?

— იმიტომ, რომ ჰკუთ არის ბეცი და არა თვალებითო! — მიუგო აკაკიმ.

აკაკი ერთს სადილზე იყო მიწვეული. თეთრ ღვინოს სვამდა. ვიღაცამ იკითხა: თეთრი ღვინო სჯობს, თუ წითელიო.

პოეტმა წითელი ღვინო დაისხა და რომ არ მოეწონა, თქვა:

— სადილობამდის ეს ღვინოც თეთრი ყოფილა, მაგრამ სირცხვილით ახლა გაწითლებულიაო.

ერთხელ ერთი არაახოვანი ტანის კაცი ამბობდა ვიღაცაზე: ისეთს გულზე მომიყვანა, რომ კინაღამ გავარტყიო, თუ არ გავარტყი, მარტო მისთვის, რომ...

— ახლო სკამი არ იყო, რომ ზედ შემდგარიყავიო, — დაათვა აკაკიმ.

ცამეტი წელია, რაც დაიწყო აკაკი წერეთლის თხზულებათა 15 ტომულის გამოცემა და დღემდე მხოლოდ XII ტომი აქვს მიღებული მკითხველებს.

ნან. მ. ბერძენიშვილისა

მამაშვილობამ ბევრს არ გათხოვ; მკითხველი შეიბრაღეო;

მათი ნანატრი ტომები, იქნებ აღირსო მალეო.

აკაკი საპარიკმახეროში

აკაკი საპარიკმახეროში შევიდა წვერის და თმის შესაკეთებლად გაკრეჩის შემდეგ აკაკიმ დალაქს საფასური ტარიფის მიხედვით გადაუხადა.

— რომ მოგიშვია ეგ წვერი აკაკი წვერთელივით, ფული თუ არ გქონდა, რას ჯდებოდიო!— შეუტია უკმაყოფილო დალაქმა.

— ბოდიში, ბატონო მეტი არ მაქვსო, — უთხრა დარცხვენილმა აკაკიმ.

— შენი ბოდიში გადაიყარე თავზეო — უპასუხა გონებამახვილმა და ენაწყლიანმა დალაქმა.

რესტორან „თბილისში“

აკაკი რესტორან „თბილისში“ მაგიდას მიუჯდა, ჭუჭყიანი სუფრა გადააბრუნა, სკამზე დაწებებული ლუქის ნაფხვენები ფრჩხილებით აფხიკა, დაჯდა და ლოდინი დაუწყო მომტანს. ერთსაათიანი ლოდინის შემდეგ მომტანი მივიდა, ერთი ულუფა დამჭკნარი მწვანილი, ერთი ბოთლი ღვინო მოიტანა და გალიმებული დადგა მაგიდასთან.

— თუ იცით, რა განსხვავებაა ადამიანსა და პირუტყვს შორის? — ჰკითხა აღშფოთებულმა აკაკიმ.

— რა ვიცი, ბატონო, ამ მწვანილს პირუტყვი არ ჭამს და ჩვენ ქე მივირთმევთო. — უპასუხა საკმაოდ ენაკვიმატმა და გონებამახვილმა მომტანმა.

მთაწმინდაზე ბასეირნება

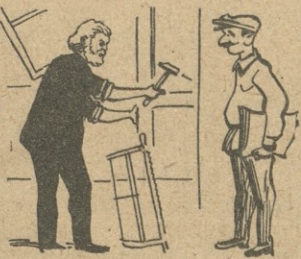
მთაწმინდაზე აისეირნა აკაკიმ ერთხელ და პანთეონი მოინახულა. ვიდაც პოეტი იდგა პატიოსან საფლავებთან, ხელები გაეშალა და საკუთარ ლექსებს ბლაოდა დადაღული მოზგერით.

— რატომ სირცხვილისაგან მიწა არ გაგისკდება და აქვე არ დაგასამარებსო! — უთხრა აღშფოთებულმა აკაკიმ.

— შენ პირს შეაქარიო! — დალოცა საოცრად თავმდაბალმა პოეტმა.

საბურთალოში

აკაკიმ გადაწყვიტა საბურთალო დაეთვალეირებინა, მაგრამ ნურას უკაცრავად, მანქანა ერთერთ ქუჩაზე კისრამდე ტალახში ჩაეფლო? ნეტავ აქაც ის ვაჟკაცები მომცა, რაჭა-ლეჩხუმში მოგზაურობის დროს ხელით რომ მატარებდნო. — თქვა აკაკიმ.

აკაკი მუშენაბელი

აკაკის თბილისში ახალი ოროთახიანი ბინა მისცეს; ლოჯი რომ ოთახად გადააკეთა, პარკეტი რომ აყარა და ახალი დააგო, კარ-ფანჯარა რომ გამოცვალა, ჩამონგრეული ჭერი რომ შელესა, კედლები რომ შეღება, საკეტები და ონკანები რომ შეაკეთა, სამზარეულო რომ ოთახად აქცია, ხოლო სამზარეულო ლოჯიში

გაიტანა და სათავსოები წიგნების თაროებად აქცია, მოკლედ, რემონტი რომ დაამთავრა, სახლმმართველს დაუძახა და ჰკითხა: თუ ძმა ხარ, ეს სახლი ვისი აშენებულიაო?

— თუ სადმე სამართალია, თქვენი აშენებული უნდა იყო. — სუხა დაუნდობელმა და ენამწარე სახლმმართველმა.

საბაგირო გზით

ერთხელ აკაკიმ საბაგირო გზით გადაწყვიტა ფუნქულორზე ასვლა, შუაგზაზე იყვნენ, დენი რომ გამოითიშა და ვაგონმა პაერში დაიწყო რწევა. დრო გადიოდა, ვაგონი კი ადგილიდან არ იძროდა.

— როდემდე უნდა ვიყოთ ასე სარცხივით გამოკიდულიო? — აუყვირდა აკაკი ვაგონის გამცილებელს.

— შენ ვინა ხარ, რომ მიყვირო? — ჰკითხა გამცილებელმა.

— სანამ ქვევით ვიყავი, აკაკი ვიყავი, ახლა არც მიწისა ვარ, არც ცისაო! — უპასუხა აკაკიმ.

შემთხვევა ტრამვაიში

ერთხელ აკაკი ტრამვაით მგზავრობდა. უცებ იგრძნო ვიდაც ჯიბეში უყოფდა ხელს. აკაკიმ ჯიბეზე ხელი იტაცა, ჯიბგირი დააკავა და იქვე მდგომ მილიციელს უთხრა:

— რატომ არ დააპატიმრებთ ამ ჯიბგირსო?

— ბატონო აკაკი, ეგ ჯიბგირი არ არის, მაგან იცის, რომ პოეტი ბრძანდებით. ალბათ იფიქრა, რომ ახალი ლექსი ექნება დაწერილი და იმიტომ ჩაგიყოთ ჯიბეში ხელი! — განუმარტა აკაკის ენაწყლიანმა და გონებამახვილმა მილიციელმა, ჯიბგირს ლოყაზე ხელი მოუთათუნა და გაისტუმრა.

ჯუის დარიგება

თბილისის ერთერთ საზოგადოებაში ერთი ახალგაზრდა ამტკიცებდა:

— როგორც თევზს უწყლოდ, ისე ქალის გულს უსიყვარულოდ გაძლება არ შეუძლიაო.

— რას ბრძანებთ, ამ ხნის ქალი ვარ და ჯერ არავინ მყვარებიაო? — თქვა ერთმა ხანშიშესულმა მანდილოსანმა.

— მე თევზებზე მოგახსენებთ და არა დოშებზეო. — უპასუხა ახალგაზრდამ.

— რაც საკუთარი თვალით არ გინახავს, იმაზე ნურასდროს ნურაფერს იტყვიო! — დაარიგა აკაკიმ ახალგაზრდა.

გამორჩენილ პიროვნებათა ენციკლოპედია

„გამორჩენილ პიროვნებათა“ ენციკლოპედია

1) ცონცად ზაფი ამხალდეს, დაბადებული 1942 წელს.

ეს კაცი წარმოადგენს ახლანდელი ზაფის შინაგანი კაცობის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან წევრს. ცონცად ზაფი დაიბადდა 1942 წლის იანვარში, ახლანდელი ცხინვლის რაიონის კარაიში. ცონცად ზაფი დაიბადდა 1942 წლის იანვარში, ახლანდელი ცხინვლის რაიონის კარაიში. ცონცად ზაფი დაიბადდა 1942 წლის იანვარში, ახლანდელი ცხინვლის რაიონის კარაიში.

გვიჩვენებს მართაშვილი და კალანდის ძეგის გადარჩევის შემდეგ, ცონცად ზაფი დაიბადდა 1942 წლის იანვარში, ახლანდელი ცხინვლის რაიონის კარაიში. ცონცად ზაფი დაიბადდა 1942 წლის იანვარში, ახლანდელი ცხინვლის რაიონის კარაიში.

2) ვსულიანი მამუდ არაგაძე და სანჯარაძე დანიკა ამხალდეს.

3) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

4) გარია არაგაძე შუბლაძე, დაბადებული 1931 წელს.

5) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

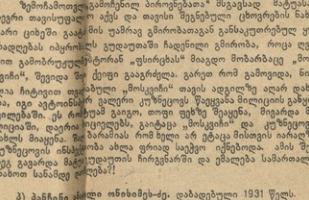
6) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

7) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

8) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

9) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

10) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

11) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

ბევრი გამოჩენილი ადამიანი ცხოვრობს ზუგდიდში. საქვეყნო ცნობილი აქვს მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

12) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

13) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

14) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

15) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

16) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

17) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

18) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

19) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

20) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

21) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

22) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

23) მანანია მთელი იმინიაძე, დაბადებული 1931 წელს.

შესწორებული ანდაზა

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

კავშირს დიდხანს უნდა დავაგრძელოთ... შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

8. პარაბანი

არასწორად იყენებენ შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

ჩვენს შერთა და კლასიკოსთა უნივერსიტეტში...

1) ართურმა სერგი ვინოგრადოვი, დაიბადდა 1940 წელს...

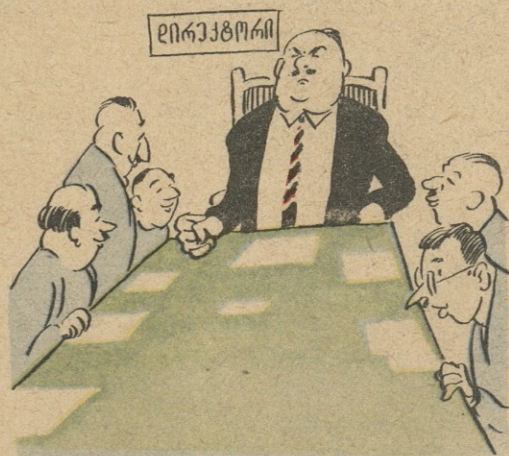
მართალია, შალვა არაიკოვი სასარგებლოდ არაა...

2) ახუბა თრა (ბიბიკი) მიხალდეს, ეს 21-22 წლის ასაკში...

3) ახუბა თრა (ბიბიკი) მიხალდეს, ეს 21-22 წლის ასაკში...

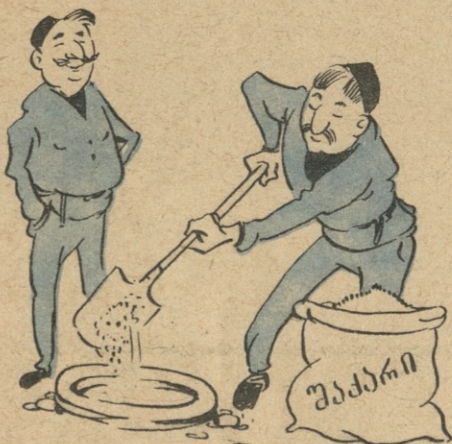
მათი გარჩევა მეტად ძნელია,
ხშირად სტყუვდება საბრალო გული!

ფიქრობდნენ, მაგრამ ხმამაღლა
ვინ გაჰხედავდა ძრახვასა?

გენიოსობა ჩვენ ყველამ
ერთმანეთს დავუმოწმეთ.

შებლალეს ყურძნის სიწმინდე
და ჩვეულება ძველიო.

მუდროების დროსაც, როცა
არც სილა. არც ქარია,
მტვერს უეცრად შემოგაყრის!
ანჩხლი ქალის საღარია!

„ახჯერ გაზომეთ და ერთჯერ
გამოსჭერთ“, ახლაც ვყვირი მე.

სულა

საუვარლის სახლ-კარს ვეძებდი,
ვერ ვნახე, დაკარგულიყო.
გუიქრობდი, სად გაიპარა
სახლ-კარიანად სულიყო.

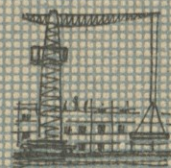
გზად სახლმმართველი შევნიშნე,
ცოტა ნახვამი თუ იყო.
ვეითხე, სად გაქრა ის სახლი
და მობინადრე სულიყო.

პითხრა: „ის სახლი აღგაკავთ
ჩვენ ჰირისაგან მიწისო,

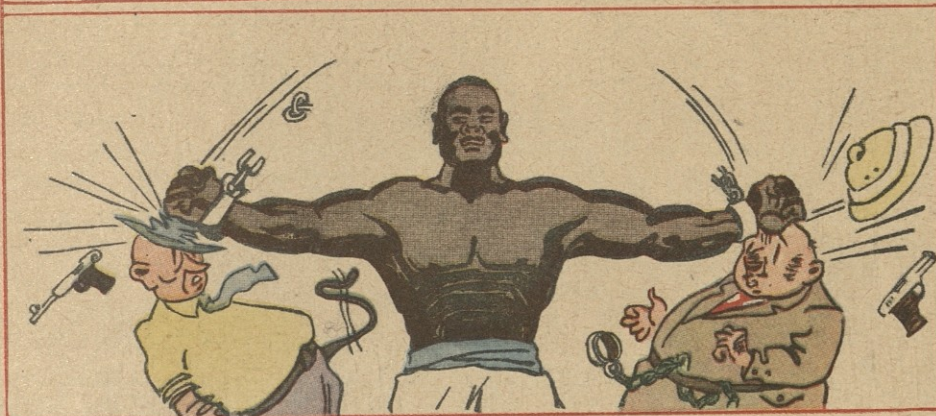
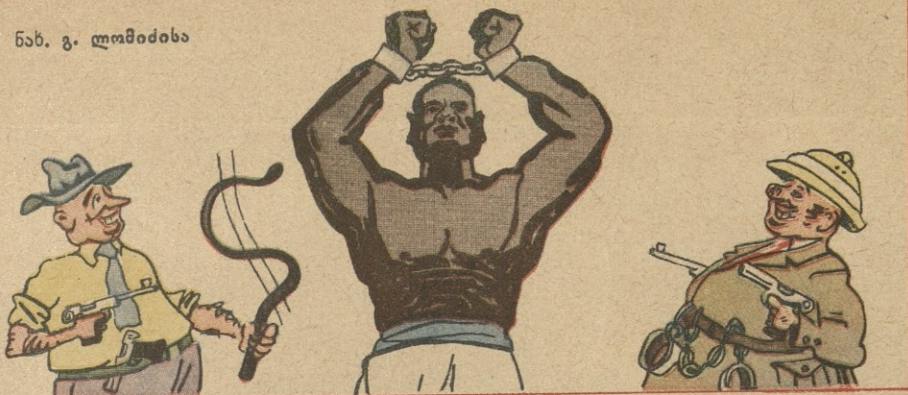
ვერ შედავ, იმის ადგილზე
რა მშენებლობა მიდისო.

რაც შეეხება, ბიძიკო,
იმ შენს საუვარელ სულიკოს,
ზავლოვზე გადაიუვანეს
ახალ ბინაში ურიკოდ“.

მე ცას ვეწიე, თუმც იმ წამს
თავი ჩავთვალე უიღბლოდ,
რა გააცდილებს უოველდამ
საბურთალოზე სულიკოს.

ნახ. გ. ლომიძისა

შემთხვევა აფრიკაში

მინიაჟურები

კადრების განყოფილებაში

— რა სამსახური გინდათ?
 — რამე იოლი საქმე... ხელფასი და თანამდებობა კარგი იყოს, სამუშაო და პასუხისმგებლობა კი ნაკლები...
 — ასეთი არაფერი გვაქვს. ჩემს ადგილზე ხომ არ დაგნიშნავთ!

სწორი მისამართი

ახალგაზრდა კაცს ნაცნობი ქალიშვილი შეხვდა. ქალიშვილს მეტიმეტად ეზრუნა თავისი სხეულის სილამაზის გამოჩენისათვის. მას ხელში ინსტიტუტში შესატანი საბუთები ეჭირა.

— სად მირჩევდით შესვლას? — ჰკითხა მან ვაჟს.
 ვაჟმა ხარბად შეათვალა ქალიშვილი და უთხრა:
 — მშაჩის ბიუროში... **ა. ბასილაია**

... ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის ცდები გააცოცხლონ პოლიტიკური ლეში, როგორც არის ჩან კაი-ში და ჩინელი ხალხის მიერ უარყოფილი მისი ძირ-მომბალი რეჟიმი, მხოლოდ წამლავენ საერთაშორისო ვითარებას შორეულ აღმოსავლეთში.
 (ამხ. ნ. ს. ხ რ უ შ რ ვ ი ს სიტყვიდან გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის XV სესიაზე).

გვარი — სეფერთელაძე გახლავართ.
 სახელი — მინადორა, პატივცემული.
 მამის სახელი — სილიბისტრო, ბატონო.
 განათლება — ქე დავამთავრე საშუალო.
 ცოდნის დონე — რისი დონე, რა დონე, რას ილანძღებით?
 ძირითადი საქმიანობა — ძილი, კინო, თეატრი, რუსთაველის პროსპექტზე გასეირნება და ისევ ძილი.
 უახლოესი მიზანი — გათხოვება.
 ოცნებების საგანი — «შუბა».
 რა დამოკიდებულება გაქვთ მეცნიერებასთან — პროფესორის ვაჟთან უკვე დავდივარ და აკადემია ჩვენს ქუჩაზეა.
 რატომ არ მუშაობთ — მშობლები ცოცხალი მყავს.

ვინ გარჩენთ — მამა.
 მამას ვინ არჩენს — საწყობი.
 დაბადების ადგილი — მგონი გეგეჭკორის რაიონი, სოფ. კიწია.
 იქ რატომ არ ჩახვალთ — სანამდე მე არ მოვუკრიფო ჩაი, მანამდე არ აუდგეთ გვერდები. გასაფუჭებელი ტანი ვინ მომცა, ლერწამივით გოგო ვარ.
 სად იცხოვრებთ მომავალში — რა თქმა უნდა, თბილისში. აქედან კუბოთი თუ გამიტანენ, თორემ გამსვლელს რა ვუთხრა.
 როდის დაამთავრებთ საშუალო — ნუ მკითხავთ.
 წლოვანება — როგორ გეკადრებათ.
 რატომ არ შედინართ უმაღლესში — დარდი ნუ გაქვთ, უდილობოდაც გაეზხოვდები.
 საქმრო თუ გყავთ — როგორ არა. რა გვარია — არ მახსოვს.
 სახელი — კოწო.
 მუშაობს თუ არა — მუშაობა რად უნდა, «ვოლგა» ჰყავს, ვენაცვალე.
 სად გაიცანი — რუსთაველზე.
 რამდენი ხანია — მესამე დღე.
 კერძის გაკეთება თუ იცით — ჩემს კოწოს მზარეულად კი არ მიყავარ.

ანკეტა შეავსო მ. ქარჩავამ

ლემის გაცოცხლების ამაო ცდა

რედაქტორი ნ. შველიძე.

სარედაქციო კოლეგია: აკ. ბელიაშვილი, ნ. დუმბაძე, ს. კლდიაშვილი, ნ. მალაზონია, მ. ქარჩავა, ო. ჯელიძე.

საქ. კვ. ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა

თბილისი. სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Няньги“.
 რედაქციის მისამართი: რუსთაველის გამზ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის — 3-76-69, საერთო განყოფილების — 3-10-49
 გამომც. № 20. ხელმოწ. დასაბ. 19/X-1960 წ. ქაღ. ზომა 70x108 1/8, 0,5 ნახ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5. პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. 14. შვკ. № 1780, უფ. 05708 ტირ. 40.000

ვინ დასთვალოს ზღვაში მძიხა
ან მათ მკერდზე ვარსკვლავები.